

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Maria Szulc

Protokolant Katarzyna Jóskowiak

w sprawie z powództwa Miasta B.
przeciwko "E." Spółce Akcyjnej w W. (poprzednio "E." Spółce Akcyjnej w W.)
i E. S.A.S. w V. we Francji
o zapłatę,
oraz z powództwa wzajemnego "E." Spółki Akcyjnej w W. (poprzednio "E." Spółki
Akcyjnej w W.) i E. S.A.S. w V. we Francji
przeciwko Miastu B.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powoda (pozwanego wzajemnego)
"K." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lipca 2018 r.,
skarg kasacyjnych pozwanych (powodów wzajemnych)
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 10 września 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1) umarza postępowanie kasacyjne;

**2) zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz interwenienta
ubocznego "K." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
kwotę 10800 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych).**

UZASADNIENIE

Powód Miasto B., po ostatecznym sprecyzowaniu pozwu, domagało się zasądzenia solidarnie od E. S.A. i E. SAS we Francji kwoty 136 846 128,34 zł (kara umowna - 13 028 519,71 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2011 r. oraz odszkodowanie - 123 817 608,63 zł z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia rozszerzonego powództwa). Wskazało, że strony łączyła umowa nr 14/2010 z dnia 25 maja 2010 r. na budowę stadionu piłkarskiego z zapleczem treningowym. W związku z nieterminowym wykonaniem przedmiotu umowy przez pozwanych, w dniu 8 czerwca 2011 r. Miasto B. na podstawie art. 635 § 1 k.c. w zw. a art. 656 k.c. złożyło oświadczenie o częściowym odstąpieniu od umowy, po czym z powołaniem się na § 8 ust. 1 pkt 3 umowy domagało się kary umownej stanowiącej 10% wynagrodzenia brutto (15 727 083,57 zł pomniejszonej o kwotę 2 698 563,86 zł, jako należności z faktury VAT (...) z 6 czerwca 2011 r.).

W dniu 14 lutego 2012 r. pozwani wystąpili z pozwem wzajemnym, w ramach którego domagali się zasądzenia od powoda solidarnie na ich rzecz, jako powodów wzajemnych kwoty 33 219 883,92 zł z odsetkami od kwot: 15 727 083,57 zł od dnia 13 sierpnia 2011 r. tytułem kary umownej, 1 220 572,08 zł od dnia 6 października 2011 r. za wykonane prace zabezpieczające oraz od kwoty 16 328 228,27 zł, stanowiącej świadczenie nienależne, wynikające z różnicy pomiędzy wartością rynkową wykonanych robót a ich wartością umowną. Żądania pozwu wzajemnego stanowiły konsekwencję zakwestionowania przez pozwanych skuteczności odstąpienia od umowy przez powoda i powoływania się na skuteczność odstąpienia od umowy przez nich w dniu 13 czerwca 2011 r. Z ostrożności procesowej, w przypadku nie uznania przez Sąd możliwości dochodzenia kary umownej w wyniku uznania, iż umowa zostaje rozwiązana *ex tunc*, wniesli o zasądzenie solidarnie na ich rzecz od powoda odszkodowania w kwocie 15 727 323,67 zł (3 815 552,77 zł tytułem szkody poniesionej w związku z koniecznością zakończenia i rozliczenia umów z podwykonawcami, 3 931 770,90 zł z tytułu utraconych korzyści w formie zysku i 8 006 000 zł w związku z utratą wizerunku z uwagi na bezpodstawne zerwanie umowy).

Wyrokiem z dnia 5 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w B. zasądził od pozwanych (powodów wzajemnych) solidarnie na rzecz powoda kwotę

37 410 249,92 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 13 028 519,71 zł od dnia 17 lipca 2011 r. do dnia zapłaty i od 24 381 730,21 zł od dnia 10 czerwca 2014 r.; oddalił powództwo główne w pozostałym zakresie; oddalił powództwo wzajemne w całości; zasądził od pozwanych (powodów wzajemnych) solidarnie na rzecz powoda kwotę 49 797,18 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od powoda kwotę 17 619,3 zł, zaś od pozwanych solidarnie kwotę 6 516,76 zł tytułem brakującej części wydatków; zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz interwenienta ubocznego kwotę 7 348,59 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na skutek apelacji obu stron, wyrokiem z dnia 10 września 2015 r. Sąd Apelacyjny w (...) zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I, II, IV, V i VI w ten sposób, że z powództwa głównego zasądził od pozwanych głównych "E." S.A. w W. i E. S.A.S. w V. we Francji solidarnie na rzecz powoda głównego Miasta B. kwotę 101 334 163,40 zł z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 13 028 519,71 zł od dnia 17 lipca 2011 r.,
- 24 491 937,39 zł od dnia 10 czerwca 2014.,
- 13 929 734,22 zł od dnia 4 lipca 2014 r.,
- 16 618 081,02 zł od dnia 18 sierpnia 2014 r.,
- 12 620 890,83 zł od dnia 12 września 2014 r.,
- 20 645 000,01 zł od dnia 9 czerwca 2015 r.;

oddalił powództwo główne w pozostałym zakresie; oddalił apelację powoda głównego w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach postępowania.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargi kasacyjne wnieśli pozwani (powodowie wzajemni).

Pozwany E. S.A.S. w V. we Francji zaskarżył wyrok w części tj. w pkt I.1, w którym Sąd Apelacyjny zmienił w części wyrok Sądu Okręgowego i zasądził na rzecz Miasta kwotę 101 334 164,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi; w pkt II, w zakresie, w jakim Sąd Apelacyjny oddalił w całości apelację Konsorcjum E.; w pkt 1.3 i 1.4, w których Sąd Apelacyjny zasądził solidarnie od Konsorcjum E. na rzecz Miasta zwrot kosztów procesu i nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w B. solidarnie od Konsorcjum E. kwotę 18 159,58 zł; w pkt III, w którym Sąd Apelacyjny zasądził solidarnie od Konsorcjum E. na rzecz Miasta zwrot

części kosztów instancji odwoławczej i w pkt IV, w którym Sąd Apelacyjny zasądził solidarnie od Konsorcjum E. na rzecz interwenienta ubocznego zwrot części kosztów instancji odwoławczej.

Pozwany E. S.A. w W. zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w części, w której Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego i zasądził na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) kwotę 101 334 163,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi (pkt 1.1 wyroku); oddalił w całości apelację pozwanych (powodów wzajemnych) (pkt II wyroku); zasądził solidarnie od pozwanych (powodów wzajemnych) na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) zwrot kosztów procesu (pkt I.3.a, I.4.a, I.4.b wyroku); zasądził solidarnie od pozwanych (powodów wzajemnych) na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) zwrot części kosztów instancji odwoławczej (pkt III wyroku); zasądził solidarnie od pozwanych (powodów wzajemnych) na rzecz interwenienta ubocznego zwrot kosztów instancji odwoławczej (pkt IV wyroku); nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w B. solidarnie od pozwanych (powodów wzajemnych) kwotę 18 159,58 zł (pkt 1.3.b wyroku).

W odpowiedzi na skargi kasacyjne pozwanych (powodów wzajemnych), powód (pozwany wzajemny) i interwenient uboczny po stronie powodowej wnosili o ich oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Pismami z dnia 29 czerwca 2018 r. pozwany E. S.A. w W. oraz pozwany E. S.A.S. w V. we Francji cofnęli swoje skargi kasacyjne i wnosili o umorzenie postępowania kasacyjnego.

Interwenient uboczny wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed Sądem Najwyższym dopuszczalne jest cofnięcie skargi kasacyjnej (art. 398²¹ k.p.c.). Powyższa czynność procesowa, zgodnie z zasadą dyspozycyjności, wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli. W wypadku cofnięcia skargi przed przedstawieniem akt Sądowi Najwyższemu funkcjonalnie właściwy dla podejmowania dalszych czynności jest sąd odwoławczy. Po przedstawieniu akt Sądowi Najwyższemu kompetencje w tym zakresie przejął ten Sąd. Skuteczne cofnięcie skargi kasacyjnej skutkuje umorzeniem postępowania

kasacyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2013 r., V CSK 444/12, nie publ.).

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. orzeczono jak sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego, obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika interwenienta ubocznego w postępowaniu kasacyjnym, postanowiono zgodnie z § 13 ust. 4 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 461). Zważywszy, że w wypadku wytoczenia powództwa wzajemnego (art. 204 k.p.c.) w istocie rzeczy ma miejsce połączenie dwóch samodzielnych, odrębnych procesów, które łączy pewna więź materialnoprawna, koszty zostały zasądzone od obydwu pozwanych (powodów wzajemnych) solidarnie na rzecz interwenienta ubocznego występującego po stronie powoda pozwanego wzajemnego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CZ 10/15, nie publ.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 1975 r., II CR 866/74, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2007 r., II PZ 81/06, nie publ.).

aj

r.g.